

Összehívták a népfront országos tanácsát

A Hazafias Népfront országos elnöksége pénteken ülést tartott. Kállai Gyula elnöki megnyitóját követően Bognár Jánosné főtárhelyettes előterjesztette a titkárság javaslatát azokra a feladatokra vonatkozóan, amelyek a népfrontmozgalom előtt állnak a párt X. kongresszusára határozatainak megvalósításában.

Az elnökség megállapította, hogy a pártkongresszus által kitűzött célok az egész magyar nép érdekeit szolgálják. Ezért a Hazafias Népfront-mozgalomnak úgy kell tevékenykednie, hogy tovább erősödjék az egész nép összefogása a határozatok végrehajtása érdekében.

Az elnökség megvitatta és jóváhagyta a népfrontmunka különböző területeire vonatkozó javaslatot, s úgy határozott, hogy azt megküldi minden népfrontbizottságnak. Fölkéri e testületeket, hogy a helyi adottságok

alapján határozzák meg a tennivalókat.

Ugyanakkor az országos elnökség úgy döntött, hogy napirendre tűzi a nép legszélesebb rétegeit érintő társadalmi kérdéseket, megjelöli a megoldásukat előmozdító népfrontfeladatokat.

Bencsik István főtárhelyettes javaslatára az elnökség úgy határozott, hogy február 18-ára összehívja a Hazafias Népfront Országos Tanácsát.

A két előterjesztés vitájában felszólalt: dr. Bakos Lajos, Bartolák Mihály, dr. Bognár József, Borovszki Ambrus, Erdei Lászlóné, Losonczy Pál, Madarász Lajos, dr. Mihályfi Ernő, Nánási László, dr. Nemecz Ernő, dr. Ortutay Gyula, Pióker Ignác, dr. Sárlos István, Sümegi János, Szabó Kálmán, dr. Trautmann Rezső és Varga Gáborné.

Az ülés Kállai Gyula elnöki zárszavával ért véget.

Húsz új nehézipari üzem kezd termelni az idén

Az új öt éves tervidőszak első évében mintegy 20 új nehézipari létesítmény lép a termelőüzemek sorába.

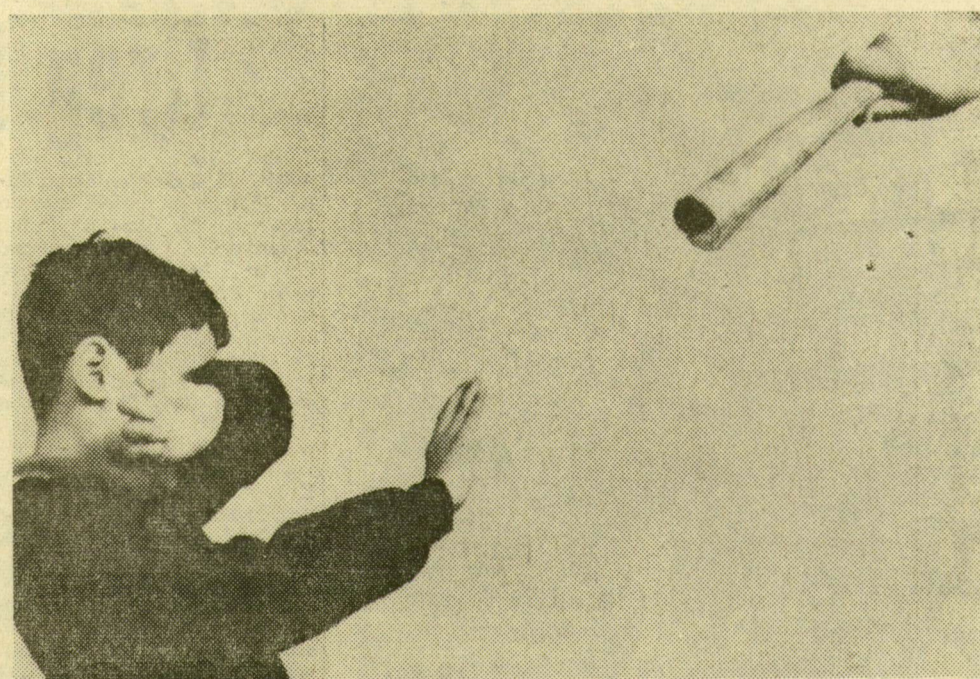
A népgazdaság fejlődésének egyik feltétele az energiaellátás megfelelő ütemű fejlesztése. Öt év alatt 1400—1500 megawatt villamoserőmű-kapacitásbővítésre kerül sor. Ezt szolgálja a Gagarin és a Dunamenti Hőerőmű új gépegységeinek üzembe helyezése. Ez évben részben már rendszeresen áramot szolgáltat, részben pedig próbüzemel a Gagarin Hőerőmű első két egysége.

A Dunai Kőolajipari Vállalatnál befejeződik a beruházások első üteme, amely mintegy 20 létesítményt foglal magába, és ebben az évben megkezdí termelését az utolsóként felépülő gyár, a bitumenüzem is.

Az idén megindul a petroliumipar fejlesztését szolgáló Tiszai Vegyikombinát első petroliumipari alapanyagot feldolgozó 24 ezer tonnás üzemében. Ez év második negyedében már teljes üzemmel dolgozik a Péti Nitrogén-gyár rekonstruált üzem, ahol Magyarország első gyártanak komplex műtrágyát.

A gyógyszeriparban több üzemegység készült el: bővült a Chinoi, az Egyesült Gyógyszergyár, a Kőbányai Gyógyszergyár, és ebben az évben fejeződik be az alkaloidgyár 600 millió forintost költséggel járó bővítése. Ez utóbbival a gyógyszeripar nagy vidéki bázisa épül ki. Ugyancsak ebben az évben fejeződik be a Tiszai Vegyikombinát lakktételekgyártó részlegének bővítése.

Részlegesen üzembe lép az idén a nagy fejlődés előtt álló alumíniumipar egyik jelentős létesítménye, a székesfehérvári széles-alumíniumhengermű.

Vernek egy gyereket

A LEVÉL

forogtatva a fehér papírlaptól. A papír fehér, akár a gyereklék. Azt hordja, amit ráírok. Egy levelet forgatok. Újra és újra elolvasom. Aztán lebetűzöm: egy gyereket vernek. Az édesanyja szégyelli. Mégis veri.

— Megörült?! — mered rám. — Még hogy én... én írtam? De pszt! — szól szigorúan, még ujját is a szája elé teszi, noha én eddig egyetlen hangos szót sem ejtettem. Szinte becipel a lépcsőházból, és már az előszobában rákezd, kezét idegesen tördelve.

— Nem írtam én semmi féle levelet, de még ha gyanúba is keverednék...

— Az Ön neve van aláírva és a címe. Így találtam ide.

— Elolvashatom?

Végigszalad a sorokon.

— Nagyjából igaz. Leszámitva az öt helyesírási hibát. Ilyeneket én soha le nem írnék. Különben is: verik vagy nem verik a gyereket, nekem azzal semmi dolgom. De miért pont engem írtak ide? — nézi felháborodva a levél alsó sorait.

„Nem tűrhetem szó nélkül, hogy a szomszédunkban egy tízéves kislányt rendszeresen megver az anyja. Még hallgatni is szörnyű. Nem tudom, mi lehet a gyerek hibája, hiszen, szerintem, egy

gyereknek legfeljebb hibája lehet, bűne nem. Ez a kislány különben is olyan félénk, csendes, fejletlen gyerek, hogy órá kezdet emelni szinte gonosz tett. En az anyjának nem mernék szólni, de elhallgatni sem tudom... Es így tovább, most csak a levél „sűrűjét” kiragadvam.

— Hogy igaz-e? — gondolkodik újból. — Általában igaz. Úgy értem, kérem, ha nem rólam van szó. Mert ha rám azt mondják a szomszédok, hogy verem a gyereket, felháborodnék. Pedig megcsépeltem párszor én is. Szóval: én nem mondtam semmit a szomszédasszonyomra. Értjük egymást, nem? Mert nekem eddig semmi bajom sem volt velük. Nem én írtam a levelet, elhiheti. Írjak magának pár sort a szélére?

— Nem, dehogys kell pár sort írnia.

Amiben megegyezünk: beszéljek magával a fiatalasszonnyal!

SAJNOS, IGAZ

tem volna. A csemetés senki sem csal ki a lakásból. Ahogy ballagtam lefele, a második emeletnél találkoztam velük. Ráismertem az asszonyra a leírásból. Kislányával beszélgetett, a tiztizenkét év körüli, szépcu gyerek éppen azt magyarázta, hogy ötöt kapott dolgozatára, pedig négyesnek gondolta. „Tudod, anyu, nem si-

kerültek olyan szépre a mondatok, sokkal jobbra szerettem volna írni. De a tanár néni megdicsért, és azt mondta, ötösöm lesz magyarból, ha így haladok.”

— Látod, a tanár néni csak pontosabban ítéli meg a munkátokat. Jól van, kislányom, az ötösnek igazán örülsz, de azért siethetnél volna, már sötétedik. Nem szeretem, hogy ilyenkor még kint járkálsz.

Már elmentek mellettem, már fordult a kulcs a nyeregded emeleti ajtóban. En meg ott álltam, azon tanakodtam: ez az asszony verné a gyereket? Es most menjek utána, kérdezzem meg? Mit tennék, ha hozzám becsengetne valaki a kérdéssel: asszonyom, nem veri véletlenül a gyereket?

Aztán, hogy ott állók vele szemtől szembe, köztünk az elhangzott kérdés, egynyes feleletet ad:

— Sajnos...

A kislányt leküldi a boltba, leültet, s beszélgetünk. A bérház vékony falairól, s arról, hogy a férje iszik, ő pedig ideges. Cigarettá cigarettá után, s okos, higgadt, tárgyilagos szavak, mintha nem is róla, hanem valaki másról beszélgetnénk. A szomszédasszony becsenget — kaphatna-e egy fej hagymát kölcsön? —, beesteledik, ég a hangulatlámpa, a kislányka már visszajött, és játszik a másik szobában.

Mikor nekikzedünk a vacsorakészítésnek — kötényt kapok és kést a krumplihamozáshoz —, már ott tartunk, hogy nem is tudja, miért ideges, miért is jár olyan hirtelen a keze.

— Tudom, az a baj, valahogy nem tudok már úgy játszani, bolondozni a gyerekekkel, mint kicsi korában. Talán az kellene. Melegebb kapcsolat.

ENGEN IS ÜTÖTTEK

Ma részemben sincs előhozni a levelet. A szomszédasszony biztosan soha nem fog rákérdezni.

— Van valaki haragosa a házban?

— Nekem?

A kislány jó tanuló. Néha makacs. Különben jó gyerek.

— Ha baj van, ha ütök, talán magam vagyok az oka. Engem is ütöttek...

— Ó is verni fogja a gyereket?

Kérdésre a hallgatás is válasz.

Úgy ez? Írni kell róla? — meditálók hazafelé tartva. Bot. Fakanál. Simogatásra született goromba tenyerek. Meghunyázkodó gyerek. Riadt tekintetek...

Úgy ez? — kérdezem a fehér papírlaptól. A papír fehér, akár a gyereklék. Azt hordja, amit ráírok. És én leírom: egy gyereket vernek. Az édesanyja szégyelli. Mégis veri.

Hány ilyen gyerek és hány ilyen szülő van?

E. Szőke Mária

Matkó István

Újabb országgyűlési bizottság vitatta meg a készülő tanács törvényt

Dr. Gonda György elnökletével pénteken a Parlament Gobelín-termében ülést tartott az országgyűlés jogi, igazgatási, és igazságügyi bizottsága. A tanácskozáson — amelyen részt vett Vass István és dr. Beresztóczy Miklós, az országgyűlés alelnöke, dr. Kátona Zoltán, a legfőbb ügyész első helyettese, valamint dr. Papp Lajos, a Minisztertanács Tanácsa Hivatalának elnöke — a képviselők megvitatták a tanácsokról szóló törvényjavaslatot.

Dr. Korom Mihály igazságügy-miniszter tájékoztató előadásában elmondotta,

hogy a tanács törvény előkészítésének utolsó állomásához érkezett, a bizottság feladata végső formába önteni a közeljövőben az országgyűlés plénuma elé kerülő paragrafusokat. Az igazságügy-miniszter sorra beszámolt azokról a javaslatokról, észrevételekről. Módszertani indítványokról, amelyeket, állásfoglalását a bizottságai tették, s hozzáfűzte a minisztérium véleményét, állásfoglalását a különböző felvetésekhez.

A tájékoztatót követő vitában többek között felszólalt Tóth Szilveszterné Csongrád megyei országgyűlési képviselő is.

Vízben, sárban a telepen

Ságváritelep nincs az isten háta mögött. De ha a várost misztifikáljuk, mégis azt kell mondanunk, hogy csak hátat fordít a telepnek! Hogy miből gondoljuk?

Tessék elmenni a Palánki sorig, vagy ahogy a helybeliek jelzik, a kőeresztig. Attól jobbra, ha akar, se tud az ember szárazföldi járművel továbbjutni. A valahavolt kocsiúton keskeny, de igen mély tavacska keletkezett. Eddig a régi mederbe gyűlt a víz, de minthogy annak — többnyire szeméttel való — betöltésén fáradoznak, hár ez az újabb teljesíti ezt a szolgálatot. Támadtak azonban máris irigyei: a kisebb-nagyobb gödröcskék nem hagyják magukat, csillogtatják szerte a környéken jégge szilárdult tükrüket. És hogy a kép teljes legyen: ebben a víz és szeméttengerben van egy kis — alig megközelíthető — sziget. Félreértés ne essék,

nem a klasszikus pálmával: egy ÁFOR feliratú olajtankkal. Láttunk ott egy embert is a víztől körülvéve, csak nem tudjuk ezt a „hajótöröttet”, vagy az üres olajoskannával a „parttól” had-nászó társát sajnáljuk-e jobban?

Persze örvönyt sejtetnek más jelenségek is. A Palánki sor mellékutájában, a Szondi utcában összeesküdtek a vizek, mármint a csapadék- és a vezetéki víz. A talajt nemcsak az elolvadt hó itatja, hanem a szeptember óta vigan felbugyanó ivóvíz is. A vályogházak lakói már vagy tucatszor jártak a vízművekhez, jelentették a csőrepedést, de a jelek szerint könyörtelek maradtak mind a mai napig.

Pedig nem nagy kérés ez, és az sem, amit végső elkeseredésében így fogalmazott meg az egyik ottlakó: „Nem kérünk mi zárt csa-

tornát, csak oldanak meg valahogy, hogy le tudna folyni a víz. Különben ezek, az amúgyis gyöngye vályogházak összeomlanak.”

Akit illet, hallgasd meg végre könyörgésüket!

Ch. A.

Versenyképesség és lehetőségek

Szeged egyik kis szövetkezete — a Gépjárműjavító Ktsz — évek óta figyelemre méltó szorgalommal javítja Szeged és környéke autós-és motorkerékpár-állományát, s ami a legfontosabb, nagy gondot fordítanak a magánosok igényeire. Saját erőből új szervízt építettek a Cserzy Mihály utcában, ahol korszerű körülmények között végzik a garanciális szolgáltatást. Közismert, hogy Szegeden és a megyében milyen nagy teher hárul a szervízhalózatra, az az, hogy az igények messze meghaladják a műhelyek teljesítőképességét. A mintegy 100 tagú kollektíva törekvése éppen azért dicsekedés, mert megalapozott, fejlesztőmunkával évről évre többet tesznek: tavaly 12 millió fontos termelési értéket produkáltak, az 1969. évi 8 és fél millióval szemben.

A nyereségből a szövetkezet tavaly Szentesen, Csongrádon nyitott műhelyt, ahol többé-kevésbé teljesíthető a városi gépjármű-tulajdonosok megrendeléseit. (Az

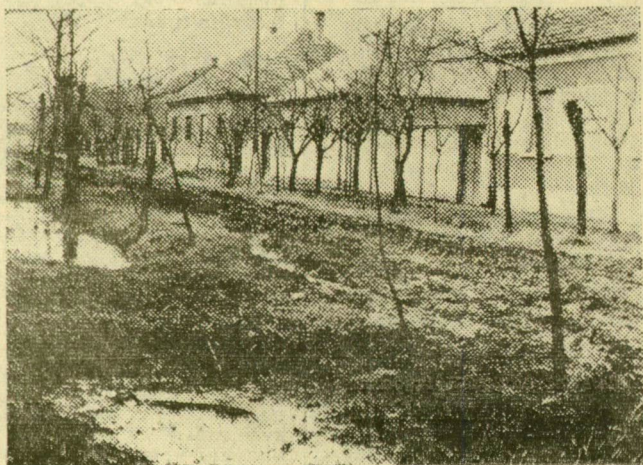
újonnan elindított szervíz-műhelyek gyorsan népszerűek lettek. Például Csongrádon ma már 20 ember vezeti itt a munkát.)

A gépjárműjavító szövetkezet azonban paradox helyzetbe került. Új műhelyeinek megnyitásával, illetve azzal, hogy a munkavégzéshez 10 fővel növelte létszámát — létszámtülpelésért — mintegy 47 ezer forint összegű adó megfizetésére kötelezték. A törvény az indokolatlan létszám-bővítés megakadályozását célozza, hogy a vállalatok, üzemek a szükségesnél ne alkalmazzanak több embert, ne növeljék a munkaerő-gondot; de lényegéből az is következik, hogy a szükséges foglalkoztatást ne akadályozza. Mert a kis szegedi ktsz most kénytelen megfontolni, hogy tovább fejlessze-e szolgáltatótévékenységét; kénytelen új csongrádi szervíz-műhelyéről esetleg lemondani, mert a 47 ezer forintnyi adó a tagok tisztá nyereségét csökkent, magyaráz az új szolgáltatás-tulon-

túl sokba kerül a szövetkezetnek.

Ugyanez a helyzet a szegedi motorjavító esetében is. Mint a szövetkezet vezetői elmondották: Szegeden gyors ütemben nő a motorkerékpár-tulajdonosok száma, s ez a motorjavító munkáján is meglátszik. Szeretnék bővíteni a szegedi motoros műhelyt, s ehhez természetesen új szerelők kellenének. De vajon érdemes-e a szövetkezetnek kockáztatni; érdemes-e, ha nehezen biztosított nyereségét néhány ember alkalmazása révén elveszti?

Igaz, hogy a ktsz — mivel szolgáltatótévékenységet folytat —, bizonyos adókedvezményt élvez, amely egy esztendőben körülbelül 300 ezer forint megtakarítást tesz lehetővé. A szövetkezetben azonban ebből a pénzből nem lehet a szakemberek anyagi megbecsülésére költeni. Így a gépjármű ktsz itt saját magával, lehetőségeivel nem lehet „versenyképes”.

Somogyi Karolyne felvétele
A Szondi utca vízben